

gram eller lignende, med henblik på at prioritere indsatsen i det internationale naturbeskyttelsesområde. De planer mv. der kan blive tale om er fx driftsplaner eller anden indsats, som udføres af en offentlig myndighed som grundejer. F.eks. ejer Forsvarsministeriet, Fødevarerministeriet, Miljøministeriet og kommunerne væsentlige naturområder, for hvilke der løbende udarbejdes driftsplaner eller lign. Planen skal være baseret på den af amtet udarbejdede basisanalyse og de fastlagte mål for naturtilstanden. Den offentlige myndighed har således alene indflydelse på hvorledes indsatsen skal tilrettelægges, og ikke hvordan målsætningen i øvrigt skal fastlægges, jf. dog § 44.

Med henblik på at sikre at der bliver taget højde for disse planer i forbindelse med udarbejdelsen af Natura 2000-planen, skal amtsrådet i medfør af § 37, stk. 3, tage kontakt til de berørte myndigheder forud for udarbejdelsen af Natura 2000-planen.

Amtets Natura 2000-plan skal herefter ledsages af en beskrivelse af andre offentlige myndigheders forvaltningstiltag inden for det internationale naturbeskyttelsesområde. Formålet er at skabe overblik over den samlede indsats. De ledsagende planer er således alene af oplysende karakter, og udgør ikke en del af Natura 2000-planen.

Da de offentlige myndigheder er direkte forpligtet af direktiverne, skal de, i forbindelse med udarbejdelsen af forvaltningsplaner m.v. for de arealer, myndighederne ejer, og som er omfattet af direktiverne, leve op til direktivernes beskyttelsesniveau.

Til § 40

Basisanalysen skal bruges til at få et overblik over, hvilke naturtyper der er lokaliseret hvor, og en vurdering af disses tilstand, således at der kan opstilles målsætninger og realistiske indsatsprogrammer, der ved senere revisioner kan effektvurderes gennem en fornyet tilstandsvurdering.

Basisanalysen forudsættes i vid udstrækning at kunne bygge på eksisterende data (rødlister, data indsamlet i forbindelse med myndighedsarbejdet, regional overvågning o. lign.), data der fremkommer gennem den nationale overvågning og i mindre omfang på nye oplysninger indhentet gennem målrettede dataindsamlinger.

Den første basisanalyse kan bestå af den kortlægning af NATURA 2000-områder på land, som er aftalt i det nationale overvågningsprogram NOVANA, de hidtidige overvågningsresultater fra NOVA-programmet (vedrører særligt de marine områder) og andet datamateriale, som amterne ligger inde med.

Resultaterne af overvågningen, herunder kortlægningen af NATURA 2000-områderne, vil løbende blive offentliggjort på DMU's og amternes hjemmesider.

Det forudsættes, at amterne først i forbindelse med udarbejdelsen af målsætningerne for de enkelte områder drager konklusionerne af de til den tid indsamlede data. Der er derfor ikke forudsat nogen offentlighedsprocedure i forbindelse med kortlægningen m.v., men det hindrer ikke, at borgere og organisationer m.fl., der måtte ønske det, kan kommentere de til enhver tid foreliggende data over for de ansvarlige myndigheder.

Resultaterne af den nationale overvågning, m.v., data indsamlet i forbindelse med gennemførelse af indsatsprogrammer, regionale tilsyns- og overvågningsdata danner grundlag for senere revisioner af basisanalysen.

Basisanalysens tilstandsvurdering skal ske efter samme skala som målsætningerne fastsættes på baggrund af, jf. nedenfor til § 41.

Hjemmel til naturovervågning er ikke indarbejdet i denne lov, da en sådan hjemmel allerede findes i naturbeskyttelsesloven.

Til § 41

Det overordnede mål for forvaltningen af naturtyper og arter kaldes gunstig bevaringsstatus. Mål for naturtilstanden fastlægges i en kvalitetsskala. Skalaen vil bestå af fem trin, parallelt til vandrammedirektivets kvalitetsklasser, og er udviklet i forbindelse med udarbejdelse af "Idékatalog for naturplanlægning", marts 2003 af Miljøministeriet, Fødevarerministeriet og Amtsrådsforeningen. Skalaen består af følgende klasser:

- I Høj naturtilstand
- II God naturtilstand
- III Moderat naturtilstand
- IV Ringe naturtilstand
- V Dårlig naturtilstand.

Både I og II opfylder kravet om gunstig bevaringsstatus. Gunstig bevaringsstatus er defineret for henholdsvis arter og naturtyper i habitatdirektivets artikel 1 punkterne e og i.

Definitionen af gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper omfattet af fugle- og habitatdirektiverne er desuden konkretiseret i en række kriterier gældende for hver enkel art og naturtype i en faglig rapport udarbejdet af Danmarks Miljøundersøgelser (DMU), "Indikatorer og kriterier for gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper".

Nogle internationale naturbeskyttelsesområder er udpeget af hensyn til flere forskellige arter og naturtyper, og der kan forekomme tilfælde, hvor det ikke er